Генріх Гейне (Гайне)

Міхель після березня

Перекладач: Сава Голованівський

Джерело: З книги: Зарубіжна література: Хрестоматія.— К.: Освіта., 1992.

Я знаю, що Міхель німецький — ведмідь,
Людина байдужої вдачі,
Та в березні зміг щось і він зрозуміть —
Розвіялись мрії дитячі.

Як гордо блондин цей, не знаючи меж,
Виказував владі незгоду!
І як говорив — заборонене теж —
Про вищих обранців народу!

У вухах усе те дзвеніло тоді,
Як сага казкова, бувало,
І знову у груди мої молоді
Серце дурне калатало.

Та чорно-червоно-жовтий штандарт —
Ця давньонімецька ганчірка
Ілюзії знов обернула на жарт
І чари розвіяла гірко.

Я знаю ті барви — і що, і коли
Віщує та гра кольорова.
Німецькій свободі вони завдали
Найтяжчої муки Іова.

Я бачив, як Арндт і як батечко Ян,
Неправди прадавньої вої,
Постали з могил і за кайзерів клан
Знову взялися до зброї.

Повік не забуду отих випивох,
Студентів — героїв погрому,
Що славили кайзера криками "гох",
До сказу сп'янілі від рому.

Посходились сиві, а спритні у грі
Гріховній — попи й дипломати,
Поборники римського права старі,-
Єднання храм будувати.

І поки хропів собі Міхель, як бог,
Він знов непомітно потрапив
Під давній ковпак тридцяти чотирьох
Своїх монархів-сатрапів.